

Књига „Прича о Таталији“

Прича о Таталији... Да вам укратко препричам. У ствари Наталија, да, у питању је Наталија. Није Таталија него Наталија.

Био један дечак, не знам ни ја, не питајте ме како се зове, није рекао. Прочитала сам ја доста књига и сви причају о својим сестрицама, нико да каже своје име него само сестрино. Има да им дођем тамо и лично их питам како се зову!

Тај дечак је неочекувано добио сестру. Није знао да изговори њено име (иако то није хтео да призна) и зато је звао Таталија. Каже, када не добије брата кога није хтео а добије сестру коју још више није хтео, да је несрећан. А тек му не пада на памет да дели играчке са том својом сестром. Једном је чак размишљао да би било супер да пошаље ту бебу ракетом у свемир! Мислим да је желео да остане јединац и да мама и тата само њега воле.

Иначе, он када жели некога да опише, опише га овако: тај вам стално ради ово, тај вам стално ради оно. Не разумем, шта ће му у реченици то: тај вам, та вам, то вам, чему то?

Него, да се вратим на причу. Док је беба била у болници такође је и мама била у болници и, као и сваком детету, мама је недостајала и њему.

У сред ноћи је мирисао мамин шал да га подсети на маму. Тата је дошао и упитао га је да ли се он брине за бебу. Дечак се запитао како је тата погодио али стварно се бринуо. Размишљао је о томе како су болнице страшне и било му је жао да беби ваде крв, помислио је да ће бити збуњена и уплашена и да ће је то болети. Тата га је загрлио и рекао је "Не брине сине, биће све у реду". Њему се баш нешто не свиђа када неко каже биће све у реду јер онда је тек у невољи, тако му се чинило. Једва се смирио. Онда је предложио да оду по маму и бебу на санкама а тата се осмехнуо и рекао „Није ти то лоша идеја, али свакако ћемо отићи по њих“.

И ту вам се прича завршава.

Мени се баш свидела ова прича зато што је смешна и поучна, једино што вам нисам испричала баш све детаље јер нисам имала пуно времена, али извините ме, сад морам да идем!

Тара Лекић ПЗ
ОШ Вељко Дугошевић